

**Ioannis Tollenarii Brvgensis e Soc. Iesv Specvlvm
Vanitatis Sive Ecclesiastes Solvta Ligataq. Oratione
Dilvcidatvs**

Tollenaeer, Jean de

Antverpiæ, 1635

Prosa Exegesis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68633](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-68633)

*Sors inexpletæ furit in ruinam
Naufraga mentis!
Mitiūs fluttus glomerante Coro
Vnda per Syrteis fremit æstuosas:
Mitiūs pontum Libycis refringit
Eurus arenis.
Sic vagos diues gemit inter æstus
(O procellosæ pila vanitatis!)
Querneis arcae tabulis sepulto
Pauper in auro.*

PROSA EXEGESIS.

Si laborem ac studium sapientiæ impensum non absque censurâ vanitatis esse voluit Ecclesiastes, eò quod in hac vitâ condignâ mercede frustretur; multò potiori iure curas illas, industrias, vigiliasque iam detestatur, quæ rebus fluxis & caducis, adeoque luto acli-
Auarorum
labores
vani.
mo, vilissimisque terræ fæcibus, plerumque in gratiam ingrati heredis impenduntur. Hic autem non eorum tantum qui avaritiae, sed etiam qui ambitione student, genius est, ut cum aut opibus accumulandis, aut familiæ propagandæ dant operam, sibi omnia subtrahant, heredi omnia destinent. Vnde non incle-
ganter Phædrus:

Phædrus
lib. 4.

*Tibi dico auare, gaudium heredis tui,
Qui tristis audis musicum citharae sonum,
Quem tibiarum macerat iucunditas,
Opsoniorum pretia cui gemitum exprimunt:
Qui dum quadrantes aggeras patrimonio,
Calum fatigas sordido periurio.*

Non absimile mihi hoc genus hominum videtur præ-
grandibus illis ac domesticis coruis, quos Sinarum

Man-

Mandarini habent piscationi adsuetos. Horum colla
nodo ita laxo constringunt, vt nequaquam interclusâ
respiratione, cibos tamen nec transmittere nec deglu-
tire possint. Ita è caueis emissi sese admirabili solertia Ind.
Avarus ge-
niuum suum
defraudat.
Maffreus
lib. 6. Hist.
in aquas immersunt, pisciculosque minutos ore con-
ceptos, maiores vero rostro apprehensos, domum
idemtidem referunt. Sic miseri illi, quasi dæmonis
emissarij, in gratiam aliorum prædis assiduis ac rapi-
nis excentur: iis etiam deteriores, qui ad metalla
damnati sunt; quibus post diurnos labores saltem no-
cturna ab opere cessatio est. Hi vero vel tum maximè
ordinandis negotiis, ne dicam consuendis fraudibus
intenti, nullam quietis partem capiunt. Et cum ma-
gnas opes siue iustis negotiis siue iniustis corraserint,
ne illud quidem à se possunt impetrare, saltem ut ali-
quod inde senectuti solatium accersant. Noui ego in
Belgio virum, qui cum heredi futuro centena aureo-
rum millia congregasset, ipse seniculus frusto panis &
casei onustus supra viginti milliaria Italica pedes con-
ficeret. Cumque meridie refectionis causâ ad hospi-
tium diuertisset, prolatis illis suis frustulis, hoc solum
in sumptum adiici voluit, vt caupo medium cereuistæ
poculum sibi promeret. Tum caupo: Hoc saltem, ô
bone, genio tuo indulge, vt integrum promam pocu-
lum. nam filius tuus ante octiduum rhedâ magnifice
vectus, cum hac iter haberet, in se fuosque (liberaliter
vino refectus) decem aureos uno prandio expendit: tu
saltem sesquiassis sumptum facere ne verere. At ille:
Filius meus, qui mundi fastum sequitur, faciat quod
se decet, mihi mea sobrietas sufficit. An est quidquam
tam vanum?

Sed illud longè indignissimum est, quod plerum-
P que

*Avarus sa-
pè heredi
degeneri
laboras.*

*Sabellicus
lib. 5. En-
neade 7.*

*4. Regum
20, 21.*

*3. Regum
12, 20.*

*Heredes
sapè prodigi
ac decocto-
res.*

*Athenaeus
lib. 4. c. 12.*

que omnis laboris industriæque fructus ad eiusmodi deuoluitur heredem, quem ignores, vtrum sapiens an stultus futurus sit; imo (vt ferè sunt Heroum filij noxæ) quem scias iam fungum esse ac fucum, stipitem & caudicem, Hermæque trunko simillimum, aut, quod etiam detestabilius est, flagitiis omnibus coopertum. Nemo omnium qui ante Seuerum Imperio Romano præfuerunt, ditiores illo filios reliquit, sed nemo turpiores, Bassianum scilicet fratricidam & Getam. Sic & Ezechias ingentes illos thesauros, quos Legatis Babylonij Regis ostentarat, degeneri prorsus ac flagitioso reliquit Manassii. Nec vanus augur opprobrij familiæ suæ fuit Ecclesiastes. Satis enim parentis omen confirmavit, suamque stultitiam hoc uno responso prodidit Roboam, quo decem tribuum iacturam fecit: *Mim-
mus digitus mens grossior est dorso patris mei. Pater mens
cedidit vos flagellis, ego autem cedam vos scorpionibus.*

Et hi tales vbi in congestos aceruos instar porcorum irruentes, cum Caligulâ paulisper in auro volutati fuerint, ad luxum fasturie paternis laboribus abutuntur; & quod parentil ost multorum annorum sudorem thesaurus fuerat, sis penuria est. Cabrias, apud Athenienses Princeps victoriis clarissimus, omnique genere laudis florentissimus, opimam Ctesippo filio hereditatem reliquerat: ille tamen, postquam decoxisset, etiam lapides paterni sepulchri (in quod mille drachmas populus Atheniensis impenderat) impie prodegit. I nunc, & nocturnis diurnisque laboribus corpus exhauri, vt ingrati heredis luxuriam sudoris tui ac sanguinis impendio pascas. I nunc, & curâ salutis posthabitâ, per fas per nefas ingentes thesauros congere, ne desit heredi quod dissipet.

At,

At, inquies, naturæ iura dissimulare nec possum nec
debeo. Vincit me pietas, ius sanguinis compellit, natu-
ra ipsa, quasi iniecta amoris manu, captiuum me tra-
hit vinculis charitatis. An non affectum erga se meum Saluianus
lib. 3. con-
tra Avarit.
extorqueant lacrymis perfusi consanguinei, & in splen-
didâ veste fôrdidati? annon filij suspiriis exhausti, &
miserabili specie ægrotantis lecto circumfusi? Quid ex- Filiorum
affectus se-
pè simula-
tus.
terno schemate planctuque commoueris? Simulata
sunt hæc officia. Ne crede lacrymis, quas periculum
recuperandæ salutis tuæ potius, quàm mortis, extorsit:
dum præsentiam tuam sibi aduersari existimantes,
obicem putant esse cupiditatis suæ quòd viuis. Ne cre-
de rauicis circumstantium suspiriis: corui sunt & vul-
tures, cadauer expectant.

Si tamen his omnibus paternus præualet affectus, & Parentum
erga filios
affectus m-
ordinatus.
in filiis cetera dissimulans, hoc tantum attendis quòd
filij sunt; cur non omnes, qui hoc nomine veniunt, in
partem æqualem veniunt affectus paterni? Videmus
enim fermè illos hereditate paternâ filios excludi, qui
se diuino obsequio consecravit. Nullis à suis minus Saluianus
ibid.
Dei reuerentiam plus debetur: nullos pietas minùs re-
spicit, quàm quos Religio præcipue commendat. Indi-
gni iudicantur hereditate, qui digni fuerant consecra-
tione: ac per hoc vnâ tantum re viles parentibus sunt,
quia Deo cœperunt esse pretiosi. Ex quo intelligi po-
test, quod nullus pænè apud homines vilior sit quàm
Deus, cuius vrique fit despectione, vt eos præcipue
filios spernant parentes, qui ad Deum cœperunt per-
tinere.

Sed negligamus hoc filiorum discrimen, quod Reli-
gio parit, & eos, qui in sæculo supersunt, magis tibi cu-

*Parentes
propter he-
redes pro-
priam salu-
tem negli-
gunt.*

*Matth. 16.
26.*

*Hierony.
Epist. 8. ad
Demetria-
dem.*

*Plutarch.
in Pho-
cione.*

rae & cordi esse debere concedamus. Quid? tantopere cuiquam cordi erit filiorum opulentia, vt animæ negligatur egestas? An ita se totum filiorum negotiis impendet parens, vt numquam sit suus? O misera terræ mancipia! *Quid enim proderit homini,* ait Ecclesiastes, *de vniuerso labore suo, & afflictione spiritus, quā sub Sole cruciatus est?* aut, vt ait Christus, *Quid prodest homini, si mundum vniuersum lucretur, anima vero sua detrimentum patiatur?* Scitum est illud Comici, Omnes sibi melius velle, quam cuiquam alteri. Quænam igitur hæc dementia est, cum illicò citandus sis ad supremi Iudicis tribunal, posthabitâ salutis curâ, hoc solum ut animo voluas, quam laute heres tuus relictis à te opibus eat ventri litatum? An fortasse vereris, ne non satis profusè filius tuus helluetur, & à te congesta dissipet? Ne metue. vtinam tu tam saluus es, quam tua tibi atque heredi peribunt! Vis igitur fructum aliquem laboris tui decerpere? Quæ labor peperit caduca, tu misericordiæ operibus fac æterna. Laudent te, ait Hieronymus, esurientium viscera, non eructantium opulenta conuicia. Sed quid heredi meo futurum est. O vanæ mortaliū curæ! Illi nimirum nepoti, illi helluoni, illi gurgiti rogas quid facias? Hoc scilicet, quod Phoco filio suo fecit Phocion: qui cum esset vir optimus ac sapientissimus, filium habuit usque adeò vino deditum, ac moribus tam dissolutis, vt ne Spartanâ quidem disciplinâ ad saniorem mentem reduci potuerit. Cum autem Menillus Phocionem, certum munus respuente, rogaret, vt saltem Phoco filio illud acciperet; respondit: Phoco, si mutata vitâ ad frugem se reperit, patrimonium qualemque sat erit. nam ut nunc quidem se gerit, nihil unquam illi sufficiet. Præclarè

clarè docens, non luxui filiorum seruendum, sed saluti: neque tantam eorum habendam esse rationem, vt propriæ salutis cura deseratur. quod satis etiam insinuat Ecclesiastes, dum subiicit:

SECTIO SEPTIMA.

ECCLESIASTES.

VERS. 24. Nónne melius est comedere & bibere,
& ostendere animæ suæ bona de laboribus suis?
& hoc de manu Dei est.

25. ^aQuis ita deuorabit, & deliciis affluet vt ego? ^{a Veneta sic habet: Et quis iustius comedet, aut quis festinabit ad laborem meum magis quam ego.}
26. Homini bono in conspectu suo dedit Deus sa-
pientiam, & scientiam, & lætitiam: ^bpeccato-
ri autem dedit afflictionem, & curam super-
fluam, vt addat, & congreget, ^c& tradat ei qui
placuit Deo: sed & hoc vanitas est, & cassa
follicitudo mentis.

METRICA PARAPHRASIS.

QVIS furor proprias vorare fibras,
Exsangues macie exarare vultus,
Noctes ducere nescias soporis,
Pistrinoque teri improbi laboris,
Vt fungus generis, patrique dispar
Fortunæ spoliis fruatur heres?
Dic, si nec graue, nec tibi molestum est,
Quisquis arbiter es beatitatis,
Dic, an non satius bona potiri?
Et post tedia sordidi laboris

^aTigurina verio habet: Aber ranti autem à recto itinere.
^cSymmach. & Campi s. vi dentur illi cui placuerit Deo.